

Документ за разглеждане в заседание

A8-0234/2016

18.7.2016

ДОКЛАД

Как да се стандартизира контролът върху риболова в Европа?
(2015/2093(INI))

Комисия по рибно стопанство

Докладчик: Изабел Тома

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	16
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ ...	21

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Как да се стандартизира контролът върху риболова в Европа? (2015/2093(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 3, параграф 3 от Договора за ЕС, който предвижда необходимостта от ангажимент за „устойчиво развитие на Европа“, включително разпоредбата за „високо равнище на защита и подобряване качеството на околната среда“, и като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално член 11, член 43 и член 191 от него,
- като взе предвид член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1380/2013 относно общата политика в областта на рибарството, и по-специално член 15 и член 36 от него,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 768/2005 от 26 април 2005 г. за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1010/2009 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 2015/812 по отношение на задължението за разтоварване на сушата, и по-специално член 7 и член 9 от него,
- като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството,
- като взе предвид своята резолюция от 5 февруари 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството¹,
- като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (A8-0068/2016)

¹ Приети текстове, P7_TA(2014)0083.

(Европейска агенция за контрол на рибарството – PECH/8/05354),

- като взе предвид резолюцията на комисията по рибно стопанство (B8-0581/2016) („проследяемост на продуктите от риболов и аквакултури в ресторанти и при търговия на дребно“ – PECH/8/05296),
- като взе предвид член 52 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (A8-0234/2016),
- A. като има предвид, че приложното поле на Регламент (ЕО) № 1224/2009 за създаване на система за контрол на Общността е Европейският съюз;
- Б. като има предвид, че формите на инспекция в различния модел за доклади от инспекции в Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 не са хармонизирани помежду си, като се използват различни наименования за едни и същи теми и така се създават оперативни трудности при обмена на информация между органите;
- В. като има предвид, че последните протоколи за обмен на информация, които са от основно значение за въвеждането на електронни дневници, бяха приключени през юли 2010 г., и като има предвид, че електронните корабни дневници са задължителни от януари 2010 г.;
- Г. като има предвид, че е налице реална несправедливост или такава се усеща от рибарите по отношение на редовността, честотата, продължителността, сериозността, изчерпателността, ефективността и методите за контрол върху риболова в Европа, както и като има предвид необходимостта от предоставяне на равно и недискриминационно третиране;
- Д. като има предвид, че усилията за контрол върху риболова следва задължително да разчитат на пълното и активното участие на сектора на рибарството;
- Е. като има предвид, че употребата на точкова система ощетява риболовните кораби, а не корабособствениците, рибарите или другите хора по цялата производствена верига;
- Ж. като има предвид, че секторът на рибарството е основна заинтересована страна в устойчивото управление на моретата и океаните;
- З. като има предвид, че независимо от евентуални регионални разновидности съществуват значителни разлики в прилагането на европейските регламенти в държавите членки, особено на тези, произтичащи от регламента относно контрола, и като има предвид, че всяка държава членка има своя отличителна правна система и различни административни и съдебни структури, които неизбежно се отразяват в системите за административни и/или наказателни санкции за неспазване на правилата на ОПОР и във факта, че тези системи водят до несъответствия и несправедливост в отделните държави членки;
- И. като има предвид, че са установени рискове, тъй като националните органи за инспекция невинаги имат достъп до съответната информация с цел ефективна

инспекция на чуждестранни кораби, и като има предвид, че различните подходи към проверките и санкциите създават проблеми за държавите членки при проследяване на открити нарушения съвместно с държавите на флага;

- Й. като има предвид, че е необходим по-строг контрол върху продуктите, които влизат в ЕС от незаконен, недеклаиран и нерегулиран риболов, както и че е необходимо да се гарантира еднакво ниво на контрол на такъв риболов във всички държави членки;
- К. като има предвид, че прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 и съответните санкции са отговорност на държавите членки;
- Л. като има предвид, че някои държави членки не разполагат със структури от специализирани инспектори по риболова;
- М. като има предвид, че Европейската агенция за контрол на рибарството (ЕФСА), която беше създадена с цел насърчаване на висок общ стандарт за контрол в рамките на общата политика в областта на рибарството, играе ефективна роля в еднаквото прилагане на системата за контрол въпреки ограничените ресурси, с които разполага;
- Н. като има предвид, че Европейският фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) може да допринесе за подобряване и модернизиране на контрола върху риболова, по-специално чрез своите бюджетни редове 11-06-62-02 (контрол и прилагане на общата политика в областта на рибарството (ОПОР) и интегрирана морска политика (ИМП)) и 11-06-64 (ЕФСА);
- О. като има предвид, че се прилага забраната за изхвърляне на улов и че на практика тя е несправедливо строга за риболовните оператори, тъй като въпреки че операторите използват механизми и инструменти, които са разрешени съгласно правото на ЕС, както и използват всички възможни средства за избягване на прилов, те може да бъдат наказани само поради факта, че този улов надвишава максималното количество, позволено съгласно правото на ЕС и на държавите членки;
- П. като има предвид, че техниките и оборудването, използвани за риболов, са се променили и са се развили, и че системите и техниките, използвани за наблюдение, също трябва да бъдат актуализирани, за да бъдат ефективни; припомня, че ЕФМДР може да се използва за тази цел;
- Р. като има предвид, че задължението за разтоварване е ключов въпрос по отношение на контрола, на който законодателят и органите, отговорни за контрола, следва да обърнат особено внимание;
- С. като има предвид, че евтините технологии за дистанционно локализиране, например системата за автоматична идентификация (AIS), дават възможност за доброволен контрол, улесняват наблюдението и повишават безопасността на рибарите;
- Т. като има предвид, че незаконният, недеклаиран и нерегулиран риболов, както и

търговията с получения улов, представляват престъпна дейност в глобален мащаб;

- У. като има предвид, че рибните търгове играят жизненоважна роля в промишлеността за производство на морски храни и имат централна роля при контролирането на разтоварената риба;
- Ф. като има предвид, че държавите членки имат различни правни системи и че събраните доказателства трябва да са допустими и годни да бъдат използвани в тези различни системи, които са специфични за всяка държава членка, извършваща наказателно преследване;
- Х. като има предвид, че най-добрите съюзници за прилагането на регламента относно контрола са добре обучени и поощрявани рибари, които разбират ползите от тези проверки и активно се съобразяват с тях;

I – Пречките пред хармонизацията

1. подчертава важността да се осигури ефективен контрол на риболовните дейности с цел гарантиране на устойчивата експлоатация на живите морски ресурси и поддържане на еднакви условия на конкуренция между флотите на ЕС; призовава държавите членки да гарантират ефективното прилагане на регламента относно контрола;
2. подчертава, че амбициозната борба на ЕС срещу незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов (ННН) в целия свят трябва да бъде съчетана с ефективно прилагане на регламента относно контрола в нашите собствени води;
3. подчертава различията в обхвата на проверките и различните места на осъществяване на инспекциите, както и произтичащия от това дискриминационен характер на контрола върху риболова, като някои държави членки организират цялостен контрол, а други контролират само части от веригата и изключват аспекти, свързани например с транспортирането на улова или кетъринг услугите;
4. признава значителното подобрене в режима за контрол в резултат на настоящия регламент относно контрола в комбинация с регламента за ННН риболов по отношение на консолидацията на многобройни преди това отделни регламенти, въвеждането на възможността за използване на нови технологии, предварителните стъпки към хармонизиране на санкциите, както и по отношение на разясняването на ролята на Комисията и на държавите членки, подобряването на проследимостта и напредъка в други области;
5. припомня, че приемането на регламентите от страна на рибарите се влияе от това дали ефектите от прилагането им се считат за справедливи, дали наложените регламенти се възприемат като значими и дали е налице съвместимост между регламента и обичайните риболовни модели и практики;
6. счита за необходимо да се пояснят, класифицират и установят стандарти за риболова в различните морски зони;
7. отбелязва различията в организацията на контрола – при някои държави членки

той се споделя между различните администрации, докато при други се извършва от един административен орган – както и на инструментите, механизмите и човешките, логистичните и финансовите ресурси за провеждане на такива проверки; отбелязва също, че тези обстоятелства затрудняват гарантирането на прозрачността в управлението и на достъпа до информация;

8. посочва, че ефективността на проверките варира също поради огромното разнообразие на риболовните зони в рамките на ЕС – от тесни, затворени зони, чиито рибни ресурси са споделени най-вече със съседните държави членки, до много отдалечени зони; поддържа становището, че специфичните особености на най-отдалечените региони (НОР), чиито обширни и изцяло океански изключителни икономически зони (ИИЗ), в съчетание с вида използвани рибни запаси (предимно океански видове и далекомигриращи видове пелагични риби) и липсата на алтернативни ресурси, дават ясно основание за по-строги мерки за контрол в тези региони, които зависят в голяма степен от рибарството и са много уязвими по отношение на големите вреди, причинени от флотове, за които е известно, че нарушават правилата на ОПОР;
9. настоятелно призовава държавите членки изцяло и правилно да прилагат регламента относно контрола с цел да се получи ясна представа за това кои части е необходимо да бъдат подобрени в предстоящото преразглеждане и по този начин да се осигури и занапред функционалността и лесната приложимост на регламента относно контрола;
10. отбелязва разлика в подхода при проверки въз основа на оценка на риска и проверки на случаен принцип на риболовните дейности и каналите за предлагане на пазара на улова;
11. отбелязва, че сегашната сложност на техническите мерки и големият брой разпоредби, вероятно дори противоречиви, включително множеството дерогации и изключения и разпоредби, разпространени в редица различни правни текстове, затруднява не само тяхното разбиране, но и проверяването и прилагането им;
12. припомня, че повечето проверки на случаен принцип се извършват в момента на разтоварването, докато инспекциите в морето сочат по-висок явен дял на нарушенията спрямо тези на сушата, тъй като се основават на оценка на риска;
13. припомня, че тъй като задължението за разтоварване на сушата представлява съществена промяна, регламентът „омнибус“ (Регламент (ЕС) № 812/2015) предвижда период на адаптация от две години, преди нарушенията на задължението за разтоварване на сушата да се считат за тежки нарушения; призовава за удължаването на този срок, ако това е необходимо;
14. отбелязва, че държавите членки, а понякога и регионите транспонират правилата в националното и регионалното право по различни начини поради големия брой факултативни разпоредби в Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета; подчертава трудностите при прилагането на практика на някои от неговите разпоредби, които се дължат или на непригодността на регламентите към действителността, например поради определящите характеристики на сектора на рибарството (флот, риболовни съоръжения, риболовни зони и целеви видове), които се различават

значително в зависимост от морски басейн, държава членка и рибно стопанство, или се дължат на противоречия, които могат да доведат до различни тълкувания от страна на инспекторите;

15. отбелязва, че процентът на нарушения варира според отделните държави, както и че за едно и също нарушение санкцията може да бъде от административен или наказателен характер; изтъква, че точковата система за разрешаването на риболов, при която се отнемат точки за неспазване, е от значение като европейски инструмент, способен да предостави рамка за санкции за тежки нарушения, но без необходимото уеднаквяване утежнява и без това несправедливото положение, от което произтича неравенство между операторите в държавите членки; отправя искане тези разлики в санкциите да бъдат избегнати; отправя искане тези разлики в санкциите да бъдат избегнати;
16. отбелязва, че липсата на доверие и прозрачност между държавите членки е една от основните причини за липсата на споделяне на данни по отношение на регулирането; насърчава преодоляването на това положение с цел гарантиране и доказване на еднакви условия на конкуренция за всички рибари;
17. припомня, че EFCA осигурява прилагането на общи стандарти за контрол, инспекции и надзор и улеснява оперативното сътрудничество между държавите членки чрез съвместни планове за разполагане; отново подчертава важността на укрепването на мандата на EFCA с цел изготвяне на съвместни операции за контрол върху риболова, които да позволяват ефективно координирани действия на много от местните, регионалните и националните органи, както и на агенциите на ЕС, изпълняващи функции на брегова охрана на равнище ЕС; призовава EFCA да отдели повече ресурси за изпълнението на тази задача;
18. счита, че прилагането от страна на EFCA на „учебна програма“ за обучението на инспектори по риболова е от основно значение за стандартизиране на обучението и процедурите за контрол, както и призовава за употребата на такава програма от страна на всички държави членки; отбелязва, че държавите членки не разполагат – освен ако не е на доброволен принцип – с един еталон за обученията, т.е. съдържанието на дипломите, набирането на персонал и целите са различни;
19. отбелязва, че рибарите са обучени и информирани по различен начин в отделните държави членки и че няма инструмент за опростяване или предоставяне на по-лесен достъп до целите и съдържанието на регламента относно контрола; счита, че това положение води до липса на осведоменост, което е основна пречка за желаното еднакво прилагане на това законодателство; силно насърчава прилагането на тези механизми възможно най-скоро;
20. отбелязва, че макар и с годините потребителите да са станали по-запознати с произхода и идентификацията на своите покупки благодарение на широка кампания за повишаване на осведомеността от страна на Комисията, същите тези потребители не могат да получат подходяща информация относно рибните продукти, които се предлагат в ресторанти, тъй като не съществуват задължителни изисквания за това последно звено в търговската верига;
21. подчертава, че използването на нови технологии за наблюдение, за предаване на

информация в реално време и за комуникация е от основно значение за подобряване на морското наблюдение; изисква използваните от държавите членки инструменти да станат технически съвместими, както и да бъде ограничено частичното споделяне на свързаните с контрола бази данни и произтичащите от това несъответствие и загуба на ефективност;

22. посочва, че не е била извършена оценка на истинската неприложимост на някои правила, произтичаща от различните технологични равнища на корабите, логистиката на сушата и организацията на сектора в различни пристанища;
23. подчертава ролята на ЕФМДР, по-специално чрез неговия бюджет за контрол на целите на ОПОР, който възлиза на 580 милиона евро за периода 2014 – 2020 г.;
24. подчертава необходимостта да се гарантира, че единният пазар е еднороден и че са спазени по равностоеен начин изискванията за контрол в държавите членки, с еднакво ниво на качеството при вътрешния и външния контрол в рамките на държавите членки и без разлика въз основа на границата, на която продуктите влизат в ЕС;

II – Предложения за справяне с проблема

25. застъпва се за опростяване и усъвършенстване на законодателството на Съюза, както и за намаляване на административната тежест с оглед постигане на „по-добро законотворчество“, по-специално чрез ограничено и целенасочено преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета, насрочено за и очаквано най-късно през 2017 г., при което да се запазят ефективните правила, годни за предотвратяване, откриване и санкциониране на нарушения на ОПОР, и да се постави акцент предимно върху по-добро прилагане на нормите в отделните държави членки, като стремежът бъде по-специално да се постигне по-голямо хармонизиране, при условие че опростяването се основава на съществуващата стабилна рамка за контрол и не води до отслабване на най-високите стандарти на защита на труда, околната среда, профсъюзите или обществото;
26. счита, че за регионализацията, предвидена в рамките на новата ОПОР, е необходима стабилна и хармонизирана система за контрол; категорично се противопоставя на отслабване на регламента относно контрола и счита, че държавите членки могат вече да използват гъвкавостта, която предвижда съществуващата рамка;
27. призовава европейските институции в хода на настоящото преразглеждане да работят съвместно със сектора на рибарството, по-специално в областта на традиционния дребномащабен крайбрежен риболов, като всяко ново законодателство следва да се стреми да го запази и насърчава;
28. подчертава, че в процеса на изготвянето или редактирането на правни инструменти е необходимо да бъдат провеждани обсъждания с различните органи на национално равнище, на равнището на най-отдалечените райони и на регионално равнище;
29. подчертава, че по-тесното сътрудничество между държавите членки ще бъде

начин за по-нататъшна хармонизация на контрола; във връзка с това подчертава значението на експертната група по спазване на задълженията в рамките на системата на Съюза за контрол на рибарството;

30. припомня на Комисията, че преди да се приемат задължителни правила е необходимо да се създаде правна и оперативна среда, като по този начин ще се избегнат парадоксални ситуации;
31. счита, че Комисията трябва да се погрижи за еднакво и точно транспониране на съществуващото законодателство и да проверява неговото прилагане, например чрез определяне на минимален процент пратки, които да бъдат проверявани от всяка държава членка; счита също така, че процедурите за контрол трябва да бъдат прозрачни, балансирани и стандартизирани, като позволяват държавите членки да бъдат поставени при равни условия по отношение на контрола върху техните рибари, и че правилата за контрол следва да се опростят и да станат всеобхватни и по-последователни;
32. застъпва се за засилване на контрола с цел предотвратяване на вноса на риба от незаконен, недеklarиран и нерегулиран риболов, като – наред с други мерки – бъдат създадени национални разузнавателни екипи, разполагащи със специализирани риболовни инспектори, които са най-компетентни за откриване на рискове, както и като бъде определен минимален процент пратки, които да бъдат проверявани;
33. счита, че съществува необходимост от събиране, управление и използване на качествени данни относно задължението за разтоварване на сушата, с цел контрол и оценка на ефективното изпълнение на това задължение и привеждане на събирането на данни в съответствие с изискванията, произтичащи от преразгледаната ОПОР;
34. призовава държавите членки и съответните им органи за контрол на морския риболов да създадат екипи от специализирани инспектори по риболова; подкрепя и призовава за засилване на сътрудничеството между държавите членки чрез обмен на инспектори, на средства за контрол, на данни, обмен на анализ на риска и обмен на информация относно квотите на плаващите под флага им кораби;
35. припомня, че държавите членки са отговорни за изпълнението на регламента относно контрола; призовава държавите членки да спазват задълженията си и да сътрудничат тясно помежду си с цел обмен на добри практики и на данни и осигуряване на оперативна съвместимост на системите за контрол;
36. счита, че еднаквото и предсказуемо прилагане на различните видове възможни инспекции чрез всеобхватно определение, хармонизация и обяснение на тези инспекции, ще спомогне за осигуряване на необходимите еднакви условия на конкуренция в сектора на рибарството в целия ЕС;
37. посочва, че в някои региони басейните се управляват съвместно със страни, които са извън ЕС, и призовава за задълбочаване на сътрудничеството между държавите членки и трети държави;

38. счита, че държавите членки, Европейската агенция за контрол на рибарството и Комисията трябва да работят в по-тясно сътрудничество и координация;
39. призовава Европейската агенция за контрол на рибарството и институциите за обучение в държавите членки да прилагат единна европейска програма за обучение за инспектори в сферата на рибарството въз основа на обща учебна програма и стандартизирани правила, част от средствата за което биха могли да бъдат предоставяни от ЕФМДР;
40. призовава учебната програма на Европейската агенция за контрол на рибарството да бъде преведена и широко разпространена, например чрез прилагане на обученията за националните органи, с помощта на ЕФМДР; предлага това ръководство да се допълва с примери за добри практики, прилагани от инспектори;
41. подчертава значението на извършването на оценка и сертифициране на инициативи за обучение в областта на контрола, предоставяни от трети страни;
42. предлага да се подобрят обучението и осведомяването на рибарите, което би могло да се осъществи посредством техните професионални организации и групите за действие в крайбрежните райони, така че да се постигне по-голяма яснота по отношение на смисъла и общата значимост на правилата и да се допринесе за установяване на култура на разбиране и спазване на тези правила; препоръчва провеждането на ефективни консултации със съответните консултативни съвети за тази цел; предлага да се създадат онлайн бази данни за документи и информация, свързани с рибарството (включително система от наказателни точки), доколкото позволяват действащите разпоредби за защита на данни, което да направи регламентите достъпни за всички за прочит и разбиране; призовава Комисията да извърши оценка на съществуващите курсове за обучение на бъдещи рибари в Европа и да оповести своите заключения под формата на съобщение;
43. предлага да се обмисли идеята за създаване на електронен регистър на Европейската агенция за контрол на рибарството (едно гише на EFCA) с готови за печат файлове или електронни модели за инспекции и за централизираното регистриране на докладите от инспекциите; отбелязва, че този електронен регистър на Европейската агенция за контрол на рибарството би могъл също така да бъде използван за получаването и централизираното регистриране на свидетелства за улов, издавани от държавите членки и трети страни;
44. предлага да се усъвършенстват публичните комуникационни системи, използвани от контролните агенции, и подчертава значението на периодичното разпространяване на извършената работа и получените резултати и редовното предоставяне на информация относно правилата, прилагани за рибните ресурси, като например минимални размери и времеви и пространствени забрани;
45. подчертава необходимостта да се засили ролята на Европейската агенция за контрол на рибарството, по-специално нейният бюджет, нейните правомощия и човешки ресурси; предлага да се преразгледат условията за намеса, посочени в членове 94 и 95 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и по-специално на

EFCA да бъде дадено правото за намеса по отношение на свръхексплоатираните рибни ресурси и тези, които не са достигнали максималния устойчив улов (МУУ);

46. подчертава значението на укрепването и засилването на контрола, особено в държавите членки, които са показали недостатъчно добро прилагане на регламента относно контрола, с цел борба с незаконния риболов, спазване на правилата на ОПОР и укрепване на качеството на получените данни;
47. припомня, че е важно да е налице капацитет за обмен на данни в реално време, особено при контролни дейности, извършвани от Агенцията в сътрудничество с държавите членки и координирани от Агенцията чрез съвместни планове за разполагане;
48. подчертава значението на засилването на присъствието на EFCA в близост до държавите членки, включително най-отдалечените региони;
49. предлага най-малко двама представители на Европейския парламент да бъдат включени в управителния съвет на Агенцията, в който вече заседават шестима представители на Комисията и по един от всяка държава членка, това представителство да бъде съставено въз основа на паритет между половете (равен брой жени и мъже) и да бъде назначено от комисията по рибно стопанство към Европейския парламент измежду нейните членове;
50. препоръчва да се разшири контролът – например да се разшири мониторингът – така че да обхваща цялата производствена верига и възлагането на отговорност за контрола по море на един-единствен административен корпус с цел да се избегне дублиране на контрол, което представлява загуба на човешки, логистични и финансови ресурси и води до объркване и налагане на ненужна тежест върху предприятията, развиващи дейност в сектора на рибарството; освен това призовава за официално сътрудничество между институциите на държавите членки, така че да може да бъде упражняван ефективен контрол над цялата верига за производство на риба;
51. призовава Комисията да провери дали свързването на наказателните точки с риболовните лицензи е подходящо; подчертава, че съгласно тази система точки се прехвърлят с лиценза, когато корабът бъде продаден, което в някои случаи може да намали стойността на корабите и по този начин да представлява пречка пред тяхната препродажба например на млади рибари, които желаят да започнат собствена стопанска дейност;
52. препоръчва приемането на конкретни мерки с цел постигане на по-съзнателна и отговорна консумация в ресторантите, без да изключва задължително изискване към ресторантьорите да осигуряват минимална информация за продуктите, като същевременно дават възможност на потребителите да упражняват косвен контрол;
53. предлага за извършването на инспекции на вътрешните води да са отговорни автономните общности или регионите, за морския риболов в рамките на 12 морски мили – държавите членки, а за инспекции на всички други води – ЕС;

54. счита, че проверките, базирани на оценката на риска, следва да се основават на списък от прозрачни, конкретни и измерими минимални критерии, определени на европейско равнище;
55. призовава за стандартизиране на санкциите, като те се запазват на равнище, което е пропорционално и недискриминационно и което действа като възпиращ фактор; предпочита прилагането на икономически санкции, в т.ч. временно преустановяване на дейността, вместо наказателни санкции, но счита също така, че съгласно предвиденото в член 17 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 следва да се отдава предпочитание на стимулите за рибарите, които спазват правилата на ОПОР, с цел предотвратяване на нарушения;
56. припомня, че налагането на санкции е от компетентността на държавите членки и че от правна гледна точка Европейският съюз не може да налага тяхното стандартизиране чрез Регламент (ЕО) № 1224/2009; въпреки това изтъква значението на точковата система за осигуряването на рамка за санкции и призовава държавите членки да поемат инициативата за всеобхватно стандартизиране на санкциите, по-специално на наказателните такива, за да се сложи край на съществуващите понастоящем различия;
57. счита, че системата на прилов действително води до обективна и пълна отговорност за риболовните оператори, на които се търси отговорност дори ако са действали в пълно съответствие със закона и с най-голяма грижа с цел избягване на случайния улов;
58. счита, че общите принципи на правото на Европейския съюз са несъвместими със системата, в която от дадено лице обективно се търси отговорност за нещо, което не е извършило нито от небрежност, нито умишлено;
59. насърчава Комисията и държавите членки да разгледат възможността за разработване на хармонизирани минимални санкции, приложими за тежки нарушения и/или повторно незаконно поведение;
60. застъпва се за прилагане на по-строги санкции срещу незаконния, нерегулиран и недеклариран (ННН) риболов;
61. призовава за създаване на механизми, които да изтъкват добри примери, за да се подобри спазването на разпоредбите;
62. счита, че тълкуването на някои разпоредби, които водят до санкция за надхвърляне на ограничението за прилов, без дори да вземат предвид липсата на небрежност или преднамерено действие в рамките на законосъобразно поведение, очевидно противоречи на основните принципи на Европейския съюз, заложиени в член 6 от ДЕС като първично право;
63. призовава Комисията да определи насоки, които да бъдат лесно приложими и разбираеми, за да се предотврати неравностойното третиране на държавите членки, особено в случаите, когато при доброволно докладване на прилов риболовните оператори доказват, че са действали добросъвестно и че уловът е бил напълно случаен;

64. счита, че осигуряването на подкрепа за участници да инвестират в модерни технологии и оборудване, които са съвместими от една държава членка в друга и които могат да се актуализират лесно, ще направи проверките по-справедливи, по-балансиран и по-ефективен;
65. насърчава създаването на механизми за финансиране с цел увеличаване на използването на технологии с ниски разходи, за да се даде възможност за доброволен контрол и за засилване на контрола и безопасността на рибарите, особено в дребномащабните риболовни стопанства;
66. подчертава значението на електронните технологии (електронно докладване и електронни системи за наблюдение), които са потенциално рентабилни средства за разширяване на наблюдението на дейностите по море;
67. заявява, че се противопоставя на всякаква задължителна система за видеонаблюдение на борда;
68. обръща внимание на Комисията върху факта, че използването на нови технологии за наблюдение на Земята, като например спътници „Сентинел“, ще бъде от полза при контрола на рибарството;
69. препоръчва прилагането на еквивалентни проверки по отношение на вноса на рибни продукти, на риболова от брега и спортния риболов, както и по отношение на флота на ЕС, извършващ риболов във води извън ЕС, и флотите на трети страни, извършващи риболов във водите на ЕС, за да се гарантира еднакво равнище на достъп за целия европейски пазар; предлага обменът на данни в областта на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов (ННН) да бъде задължителен;
70. твърди, че наличните бюджетни средства, по-специално по линията на ЕФМДР, следва да бъдат реалистични, последователни и достатъчни, за да съответстват на целите на контрола;
71. препоръчва да се гарантира по-нататъшното съществуване, по-специално чрез финансиране от ЕФМДР, на рибни търгове, които са от жизненоважно значение за съответните територии, тъй като те допринасят за прозрачността и възможността за проследяване, а така също улесняват контрола над рибарството;
72. подкрепя включването на въздействието на спортния риболов в преработения регламент относно контрола;
73. изисква разработването на система за мониторинг, предаване на информация и анализ на данни, която да бъде съвместима в целия Съюз; призовава също така за това Комисията да определи рамката за обмена на данни и информация в съответствие с приложимото законодателство относно защитата на личните данни; подчертава, че наличието на прозрачна рамка за обмен на данни и информация е от ключово значение, за да се установи дали са налице еднакви условия на конкуренция;
74. подчертава, че изпълнението на задължението за разтоварване на сушата трябва

да бъде придружено от подходяща гъвкавост по отношение на неговия контрол, тъй като трябва да се вземат предвид основните промени, които това задължение налага върху рибарството, по-специално що се отнася до многовидовия риболов; отново посочва значението на постепенното прилагане на санкции и на точковата система в случай на сериозни нарушения, свързани с неспазване на задължението за разтоварване на сушата в съответствие с Регламент (ЕС) № 2015/812 относно изпълнението на задължението за разтоварване на сушата;

75. подчертава, че информацията относно това дали и как държавите членки санкционират различни видове нарушения и дали санкциите се прилагат последователно, независимо от флага на кораба, трябва да бъдат предоставени на разположение на заинтересованите страни и на обществеността, като същевременно напълно се зачита неприкосновеността на личния живот на засегнатите лица;
76. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Често рибарите се оплакват, че контролът на рибарството е много по-строг при тях, отколкото при техните съседи, независимо дали става дума за друга държава членка или друго риболовно поле. Също така навсякъде рибарите твърдят, че упражняват най-строго контролираната професия от всички. Това чувство за несправедливост повдига един истински въпрос: въпросът за хомогенното прилагане на разпоредбите, а оттам и за тяхната ефикасност. Тъй като е възможно да се усъмним, че тези правила не се прилагат с еднаква строгост, съществуват опасения, че може да се окажем в ситуация, при която правилата вече не се спазват под предлог, че не са еднакви за всички.

Няколко месеца преди преразглеждането на регламента относно контрола на риболова, на което можем да се надяваме в резултат на реформата на общата политика в областта на рибарството (ОПОР) и с въвеждането на задължението за разтоварване, би било добре комисията по рибно стопанство да започне да разглежда този въпрос. Това има двояка цел: идентифициране на пропуските в прилагането на правилата, които водят до усещане за несправедливост и предлагане на решения за подобряване на хармонизирането на контрола на общата политика в областта на рибарството – въпреки всичко една от най-интегрираните политики в Европа.

I. Следваният от докладчика подход

Докладчикът се позова на определен брой командировки, имащи за цел осъществяването на срещи и откриването на различни реалности на контрола на рибарството (във Виго, Испания, където се намира по-специално Европейската агенция за контрол на рибарството, в Кил, Германия, в Генуа, Италия, в Остенде, Белгия или в Лориан и Етел, Бретан, Булон-сюр-Мер в Северна Франция) и използва тези различни посещения като материал за настоящия доклад.

В хода на тези посещения, но също и в Брюксел, докладчикът успя да говори с много рибари, представители на Агенцията за контрол на рибарството, както и с инспектори на национално и регионално равнище.

Докладчикът също така инициира изслушване в комисията по рибно стопанство, на което бяха поканени директорът на Агенцията за контрол на рибарството, както и отговорници по контрола на рибарството в няколко държави членки: Германия, Испания, Франция, Италия и Ирландия.

II. Основни заключения на докладчика

Настоящият доклад дава възможност да се направят известен брой констатации и да бъдат формулирани редица препоръки.

1. Констатации относно пречките пред хармонизирането

- Приложно поле

Чрез своите посещения и срещи докладчикът успя да си даде сметка за голямото разнообразие в приложното поле на контрола, процедурите и стратегиите. Така

например някои държави членки осъществяват контрол по цялата верига от плавателния съд до потребителя посредством единен контролен орган, докато на други места органите са повече, а при някои контролът се съсредоточава само върху някои звена на веригата за доставки на морски продукти.

- Обучение

Всяка държава членка определя свои собствени обучения за инспекторите по риболова, методи на обучение, изисквани знания и методи на набиране на персонал.

Освен това обученията за рибарите са различни и въпросът за контрола и санкциите не изглежда да съставлява елемент в задължителните знания за рибарите.

- Процедура и методи на контрол

Всяка държава членка прилага различни процедури за контрол. Въпреки че съществува стандартен формуляр за нарушенията на борда на кораб, процедурите за контрол се различават. Така например не съществува никакъв задължителен ред при извършване на проверките. Възможни противоречия или неприложимост на разпоредбите оставят възможност за преценка на надзорните органи. И накрая – методите на контрол и използваните инструменти не са непременно едни и същи.

Констатира се също така, че държавите членки – дори регионите – могат да транспонират правната уредба по различен начин поради големия брой незадължителни разпоредби в Регламент (ЕО) № 1224/2009. Практическата неприложимост на някои от разпоредбите на регламента също беше изтъкната неколккратно – било поради непригодността на правилата към действителността или поради противоречия, например в член 17 от Регламент (ЕО) № 1224/2009, което би могло да доведе до субективно тълкуване от страна на извършващите проверки.

Освен това методът на изчисляване на риска понякога е твърде субективен и недостатъчно прозрачен, което може да породи въпроси от страна на търговците за причините, довели до извършването на многократни проверки.

Накрая, Агенцията за контрол на рибарството провежда съвместни планове за разполагане, които дават възможност за координиране на действията между държавите. Понастоящем мандатът на Агенцията за осъществяване на съвместни проекти се свежда до твърде ограничения мандат, възложен му от държавите членки съгласно членове 94 и 95 от Регламент (ЕО) № 1224/2009. Впрочем бюджетът на Агенцията е твърде малък и следва да се отбележи, че ОПОР и регламентът „омнибус“ бяха приети без финансова обосновка за Агенцията за контрол.

- Санкции

Съдебните производства и санкции се различават в границите на Европейския съюз: за едно и също нарушение санкцията може да бъде от административен или наказателноправен характер. Следва да се отбележи, че в държавите членки, в които санкцията е наказателна, присъствието на рибарите редом с лица, обвинени в престъпления спрямо физически лица, изглежда нелепо и парадоксално, което допринася за налагането на много леки санкции.

Изглежда безспорно, че икономическите санкции, като например забраната за излизане в морето, са най-ефективни.

Точковата система, въведена в регламента относно контрола от 2009 г., представлява опит за хармонизиране на санкциите за тежки нарушения на европейско равнище посредством икономически санкции. Прилагането му обаче е омаловажено от различното тълкуване в държавите членки, което води до много слабо участие от страна на работещите в сектора, утежнено от преносимостта на наказанието чрез корабите, а не индивидуално – една правна новост, която е в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз. Разпоредбите, въведени в ЕФМДР, също позволяват използването на санкциите на ЕС.

- Инструменти (технологии и технически средства)

Инструментите – технически и финансови средства – използвани за извършването на тези проверки също се различават от една държава членка в друга. За съжаление несъвместимостта между определени инструменти и технологии, използвани от държавите, води до загуба на ефективност. Примерът с различните технологии при бордовите дневници повдига въпроса за провеждането на търгове на европейско равнище. Отбелязва се също, че някои от използваните технологии са остарели и недостатъчно ефективни, което е още по-жалко поради липсата на бюджетни средства за модернизирването на технологиите за контрол.

- Събирането на данните

Използваните от държавите членки бази данни невинаги се споделят, а споделянето е абсолютно необходимо за оценката на риска и стратегията за контрол. Изтъкваната поверителност на някои от данните противоречи на хармонизирането.

Някои администрации въведоха достъпни за всички онлайн бази данни, така че да бъдат вписани по-специално всички данни за улов, използвани риболовни съоръжения и практикувани цени. Тази практика има двойното предимство да дава възможност за достъп до данни, когато е необходимо, както и за подпомагане на контрола.

2. Предложенията на доклада

- Хармонизиране на обхвата

Целесъобразно е да се опрости съществуващото законодателство на Общността, по-специално чрез преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1224/2009, предвидено за 2017 г. Настоящият регламент е истинска матрьошка; за да разбере човек какво се прилага например при един многогодишен план, е необходимо проверяването на десетки членове. Освен това използването на условното наклонение би трябвало да бъде забранено.

- Обучение

Изглежда неизбежно въвеждането на европейско обучение за инспекторите и изготвянето на единен модел в областта на контрола. Обучението на рибарите също следва да се засили. То би могло да бъде насърчавано и провеждано чрез техните

професионални организации, за да се подобри разбирането на смисъла на правилата и контрола и ползата от тях и да се повиши културата на спазването им. Създаването на онлайн бази данни, които да направят правилата достъпни и разбираеми за всички, също изглежда неотложно, независимо че Регламент (ЕО) № 1224/2009 налага създаването на уебсайтове за широката общественост, които не съществуват навсякъде.

Накрая, консултациите с консултативните комитети понастоящем съществуват на хартия, но не са ефективни, най-вече поради твърде кратките срокове, с които разполагат комитетите за участие в консултациите. Важно е тези комитети да участват изцяло в процеса на вземане на решения – това би било гаранция за приемането на правилата и целесъобразността им.

- Процедури и методи

Следва процедурите да се европеизират и да се засили ролята на Агенцията, по-специално чрез увеличаване на средствата и полето ѝ за действие. Понастоящем в положение на зависимост, Агенцията постига реален напредък, когато се намесва чрез съвместни планове за разполагане. Следователно би било полезно да ѝ се даде възможност да се намесва там, където координацията ѝ се струва най-уместна, т.е. за всички видове риболов, където уловът засяга видове под максималния устойчив улов (МУУ). С оглед на силните стратегически умения, с които разполага административният съвет, е непонятно, че Европейският парламент не е представляван, и би било целесъобразно да се включи.

Важно е също така процедурите за контрол да бъдат прозрачни и стандартизирани. В този смисъл проверките, основани на оценката на риска, трябва да бъдат оценявани обективно и по прозрачен начин, а критериите за риск следва да бъдат разработени на европейско равнище.

Накрая, необходимо е различните контролни органи да се координират, за да се избегне положението на надпревара за упражняване на контрол и да се оптимизират операциите.

- Санкции

Наложително е санкциите да са еднакви за всички в зависимост от нарушението, както и да се въведат стимули. Създаването на длъжността на съдия специалист по морско дело във всяка държава членка би било първа стъпка в тази посока.

- Модернизиране

Проверките ще бъдат най-ефективни, ако участниците могат да инвестират в модерни и съвместими помежду си технологии. Така например мониторингът чрез сателит на корабите позволява идентифицирането на нарушенията от брега и насочване на дейностите, които трябва да се извършват.

В този смисъл наличните бюджетни средства, по-конкретно по линия на ЕФМДР, трябва да бъдат съобразени с целите на контрола, както и да бъдат насърчавани научните изследвания и иновациите. Политиката за контрол може да бъде модернизирана в своята цялост именно посредством инструментите си. За съжаление

настоящото равнище на средствата на ЕФМДР е недостатъчно.

- Данни

Както в законодателството, така и за провеждането на ефикасен контрол, данните са от първостепенно значение. Те позволяват да се определят стратегии, да се оптимизира ефикасността и да се определят по-точно най-рисковите риболовни зони, кораби или практики. Следователно е необходимо събирането на съпоставими данни между държавите, както и гарантирането на тяхното предаване на сушата.

III. Заключение

В заключение на настоящия доклад и в обобщение на очакванията за хармонизирането докладчикът държи да цитира думите на един рибар: „Флотът може да приеме едно по-ограничително регламентиране, но няма как то да не е еднакво за всички“.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	12.7.2016						
Резултат от окончателното гласуване	<table><tr><td>+: </td><td>18</td></tr><tr><td>–: </td><td>1</td></tr><tr><td>0: </td><td>2</td></tr></table>	+:	18	–:	1	0:	2
+:	18						
–:	1						
0:	2						
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Carlos Iturgaiz, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa						
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Izaskun Bilbao Barandica, Ole Christensen, Ian Duncan, Jens Gieseke, Maria Lidia Senra Rodríguez						